

Curtea
Europeană a
Drepturilor
Omului

CEDO ÎN 50 DE ÎNTREBĂRI

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

CEDO
în 50 de întrebări

Convenția Europeană pentru Drepturile Omului

1 Când a fost adoptată Convenția?

Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cunoscută mai bine sub denumirea de “Convenția Europeană pentru Drepturile Omului”, a fost supusă semnării la Roma, în data de 4 noiembrie 1950 și a intrat în vigoare în data de 3 septembrie 1953.

Convenția a pus în practică anumite drepturi menționate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și a constituit un organ judiciar internațional având competența de a constata violări împotriva Statelor care nu își respectă angajamentele.

2 Ce înseamnă “Protocol” raportat la Convenție?

Un protocol al Convenției este un text care adaugă unul sau mai multe drepturi raportat la textul inițial al Convenției sau care modifică unele dintre prevederile Convenției.

Protocoloalele care adaugă drepturi la Convenție sunt obligatorii doar pentru acele State care le-au semnat și ratificat; un Stat care doar a semnat un protocol fără a-l ratifica, nu este obligat să aplice prevederile sale. Până în prezent, 14 protocoale adiționale au fost adoptate.

3 Care sunt drepturile protejate de Convenție?

Statele care au ratificat Convenția, denumite și “State-Părți” (state semnatare

ale Convenției) și-au asumat obligația de a asigura și garanta tuturor persoanelor din jurisdicția lor, nu doar propriilor cetățeni, drepturile civile și politice fundamentale definite în Convenție. Drepturile și libertățile garantate de Convenție includ dreptul la viață, dreptul la un proces echitabil, dreptul la respectarea vieții private și de familie, libertatea de expresie, libertatea de gândire, conștiință și religie și protecția proprietății. Convenția interzice, în special, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante, munca forțată, detenția arbitrară sau ilegală și discriminarea în ceea ce privește posibilitatea de a se bucura de drepturile și libertățile garantate de Convenție.

4 Convenția evoluează?

Da. Convenția evoluează în special prin maniera în care sunt interpretate prevederile ei de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Prin jurisprudența sa, Curtea a transformat Convenția într-un instrument care are o viață proprie; astfel, drepturile cuprinse s-au extins și s-au aplicat unor noi situații care nu au putut fi prevăzute atunci când Convenția a fost adoptată.

Convenția a evoluat, de asemenea, atunci când protocoalele i-au adăugat noi drepturi; de exemplu, în iulie 2003, prin Protocolul nr. 13 privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele, sau în aprilie 2005 prin Protocolul nr. 12 referitor la nediscriminare.

5 Sunt instanțele interne obligate să aplice Convenția?

Convenția este aplicabilă pe plan național. Ea a fost încorporată în legislația Statelor Membre, care și-au asumat obligația de a proteja drepturile prevăzute în Convenție. Instanțele interne trebuie, ca urmare, să aplice prevederile Convenției. În caz

Acest document a fost redactat de Unitatea de Relații Publice a Curții și nu are valoare juridică. Scopul lui este de a oferi informații generale cu privire la modul de funcționare a Curții.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați documentele Grefei Curții publicate pe pagina web: www.echr.coe.int.

contrar, Curtea Europeană a Drepturilor Omului poate decide împotriva unui Stat în cazul unei cereri depuse de una sau mai multe persoane cu privire la nerespectarea drepturilor lor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO)

6 Care este compoziția Curții?

Numărul de judecători ai Curții este identic cu numărul de State-Părți la Convenție (47 în prezent).

7 Cum sunt aleși judecătorii Curții?

Judecătorii sunt aleși de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei dintr-o listă de 3 candidați propuși de fiecare Stat. Ei sunt aleși pentru un mandat unic de 9 ani și nu pot fi realeși.

8 Sunt judecătorii independenți în mod real?

Cu toate că judecătorii sunt aleși în numele Statelor, ei judecă în mod individual și nu reprezintă Statul care i-a propus. Ei sunt complet independenți și nu au dreptul de a se angaja în nici o activitate incompatibilă cu obligația lor de independență și imparțialitate.

9 Participă judecătorii la analiza cazurilor referitoare la propria țară?

Judecătorul național nu poate să facă parte dintr-un complet de judecător unic. În cazuri excepționale, poate să facă parte dintr-un Comitet. Cu toate acestea, compoziția Curții include întotdeauna "judecătorul național" în cazurile analizate în Camerele de șapte judecători sau în formațiunea de șaptesprezece judecători din componența Marii Camere.

10 Ce este Grefa și cum funcționează?

Grefa este compusă din corpul de angajați care oferă Curții sprijinul juridic și administrativ necesar în desfășurarea activității judiciare. Este compusă din juriști, personal tehnic/administrativ și traducători.

11 Care este bugetul Curții?

Cheltuielile pentru funcționarea Curții sunt suportate de Consiliul Europei, al cărui buget este finanțat din contribuțiile Statelor Membre în funcție de populație și de produsul intern brut.

Bugetul acoperă costurile salariale pentru judecători și angajați și costurile de funcționare (IT, delegații, traduceri, interpretare, publicații, costuri legate de reprezentarea Curții, ajutor judiciar, deplasări în vederea administrării de probe în statele membre etc.).

12 Poate compoziția Curții să varieze de la un caz la altul?

Da, cazurile sunt analizate de una din cele patru tipuri de complete de judecată.

include judecătorii care au fost membri ai completului care a examinat inițial cazul.

15 Când audiază Marea Cameră un caz?

Procedura în fața Marii Camere poate fi inițiată în două moduri: prin retrimiteri sau prin desesizare.

După ce o hotărâre de Cameră a fost adoptată, părțile pot solicita retrimiterea cazului în fața Marii Camere iar aceste cereri sunt acceptate în cazuri excepționale. Colegiul de judecători ai Marii Camere decide în ce măsură un anumit caz va fi retrimis Marii Camere pentru re-examinare.

Un caz poate să fie trimis Marii Camere și prin desesizarea Camerei inițiale, deși acest lucru se întâmplă de asemenea doar în mod excepțional. Camera căreia îi este alocat cazul se desesizează în favoarea Marii Camere în cazurile care ridică o problemă importantă în interpretarea Convenției sau atunci când există riscul ca hotărârea care urmează să fie adoptată să nu fie în acord cu jurisprudența anterioară a Curții.

16 Poate un judecător refuza să analizeze un caz?

Da. De fapt, judecătorii sunt obligați să se abțină de la judecarea unui caz atunci când au avut tangență anterior cu cazul respectiv în orice calitate. Aceasta se numește recuzare. Ei sunt înlocuiți în deliberări de un alt judecător iar, în cazul recuzării judecătorului național, se numește un judecător național *ad-hoc*.

Cererile inadmisibile sunt examinate de un judecător unic. Un complet de trei judecători poate decide printr-un vot unanim asupra admisibilității și fondului cazurilor care fac parte din jurisprudența constantă a Curții. O cerere poate fi analizată de o Cameră de șapte judecători care decid e cu votul majorității, cu predilecție asupra admisibilității și fondului unei cauze.

În mod excepțional, Marea Cameră de 17 judecători judecă cazurile retrimise în urma deciziei unei Camere (desesizare) sau atunci când o cerere de retrimiteri a fost acceptată.

13 Care este diferența dintre o Cameră și o Secție?

O Secție este o entitate administrativă, iar o Cameră este o formațiune judiciară a Curții care funcționează în cadrul unei anumite Secții.

Curtea are cinci Secții în care activează formațiunile de Cameră. Fiecare Secție are un Președinte, un Vice-președinte și un număr de judecători.

14 Cum sunt Camerele și Marea Cameră alcătuite?

O Cameră este compusă din Președintele Secției în cadrul căreia funcționează, din "judecătorul național" (judecătorul ales în numele Statului împotriva căruia este îndreptată cererea) și cinci alți judecători desemnați prin rotație de Președintele Secției.

Marea Cameră este constituită din Președintele și Vice-președinții Curții cărora li se alătură Președinții de Secție, judecătorul național și alți judecători aleși prin tragere la sorți. Atunci când analizează o cerere în urma unei retrimiteri, Marea Cameră nu

17 Ce este un judecător ad-hoc?

Judecătorul *ad-hoc* este numit de guvernul interesat atunci când judecătorul național nu poate delibera din motive de indisponibilitate, abținere sau scutire.

18 Care sunt limitele jurisdicției Curții?

Curtea nu poate să se auto-sesizeze. Curtea are jurisdicție să examineze plângeri de violare a Convenției Europene a Drepturilor Omului și face acest lucru pe baza cererilor individuale sau a celor inter-statale.

Procedura în fața Curții

19 Cine poate înainta Curții o cerere?

Convenția face o distincție între două tipuri de cereri: cererea individuală depusă de orice persoană, grup de persoane, companie sau ONG cu privire la încălcarea propriilor drepturi, și cererile inter-statale, depuse de un stat împotriva unui alt stat.

De la constituirea Curții, aproape toate cererile au fost depuse de persoane care au semnalat Curții încălcări ale unuia sau mai multor drepturi garantate de Convenție.

20 Împotriva cui se îndreaptă cererile?

Cererile pot fi îndreptate doar împotriva unuia sau mai multor State care au ratificat Convenția. Orice cereri îndreptate împotriva unor alte state sau persoane, de exemplu, vor fi declarate inadmisibile.

21 Cum se înaintează Curții o cerere?

Cererile pot fi depuse direct de către persoanele interesate – asistența unui avocat nu este necesară la începutul procedurii. Este suficient ca persoana sau persoanele interesate să trimită Curții un formular de cerere complet, însoțit de documentele relevante. Cu toate acestea, înregistrarea unei cereri la Curte nu garantează, în sine, că aceasta va fi considerată admisibilă sau că va avea câștig de cauză.

Sistemul Convenției oferă un acces “facil” la Curte, oferind tuturor persoanelor interesate posibilitatea de a sesiza Curtea chiar și în situația în care locuiesc într-o zonă îndepărtată a unui Stat Membru sau dacă nu dispun de resurse materiale. În acest sens, nu se solicită nici o taxă pentru cererile depuse la Curte.

22 Care este diferența dintre o cerere individuală și o cerere inter-statală?

Majoritatea cererilor înregistrate la Curte sunt cereri individuale, depuse de persoane fizice. Un Stat are de asemenea posibilitatea de a sesiza Curtea cu privire la un alt Stat semnatar al Convenției – prin intermediul unei cereri inter-statale.

23 Este necesar să fii reprezentat de un avocat în procedura în fața Curții?

Reprezentarea juridică nu este obligatorie la începutul procedurii; oricine se poate adresa Curții în mod direct. Asistența unui avocat devine necesară, cu toate acestea, după ce Curtea a informat Guvernul vizat de conținutul cererii, solicitându-i observații. Persoanele care au depus o cerere care a

ajuns la această etapă a procedurii pot beneficia, la nevoie, de ajutor judiciar.

24 Cine poate să depună documente în cazurile aflate pe rolul Curții?

Nu există o listă de avocați autorizați să depună documente sau să pledeze în fața Curții. Persoana care înregistrează o cerere la Curte poate fi reprezentată de orice avocat calificat cu drept de practică într-unul dintre Statele –Părți la Convenției sau care a fost autorizat în acest sens de Președintele Camerei.

25 Care sunt diferitele etape ale procedurii în fața Curții?

Există două etape principale în analiza cazurilor supuse atenției Curții: etapa referitoare la admisibilitate și etapa ce privește judecata pe fond (ex. examinarea plângerilor). Totodată, analiza unei cereri presupune traversarea unor faze diferite.

O cerere va fi declarată inadmisibilă de către un complet de judecător unic atunci când inadmisibilitatea acesteia este evidentă; deciziile completului nu pot face obiectul nici unui recurs.

Un Comitet va pronunța o decizie sau o hotărâre definitivă într-un caz avut în vedere de jurisprudența constantă a Curții.

O Cameră va informa guvernul vizat cu privire la o cerere îndreptată împotriva sa, în vederea trimiterii de observații. Observațiile sunt trimise de ambele părți. Curtea va decide în continuare asupra necesității organizării unei audieri publice, aceste situații având totuși un caracter excepțional în raport cu numărul cererilor examinate. În cele din urmă, Camera va pronunța o hotărâre care va rămâne definitivă doar

după expirarea perioadei de trei luni în care reclamantul sau guvernul pot solicita retrimiteră cazului în fața Marii Camere pentru re-examinare.

Dacă solicitarea de retrimiteră este acceptată de către colegiul Marii Camere, cererea va fi rejudecată și se va organiza, dacă este necesar, o audiere publică.

26 Care sunt criteriile de admisibilitate?

Cererile trebuie să îndeplinească anumite criterii pentru a fi declarate admisibile de către Curte; în caz contrar, plângerile formulate nu vor fi supuse examinării. Cazurile pot fi supuse atenției Curții după ce toate căile de recurs interne au fost epuizate; cu alte cuvinte, persoanele care se plâng de violări ale drepturilor lor trebuie să fi supus inițial cazul lor atenției instanțelor din statul vizat, până la cel mai înalt nivel de jurisdicție existent. În acest fel, Statul are posibilitatea de a redresa el însuși presupusele violări, la nivel național.

Plângerile reclamantilor trebuie să se refere la unul sau la mai multe drepturi prevăzute în Convenție. Curtea nu poate examina plângeri referitoare la violarea unor alte drepturi.

Totodată, cererile trebuie adresate Curții în termen de șase luni de la data ultimei decizii interne, aceasta fiind, de obicei, o hotărâre a celei mai înalte instanțe din țara respectivă.

Reclamantul trebuie să fie, în mod personal și direct, victimă a violării Convenției și trebuie să fi suferit un prejudiciu semnificativ.

De asemenea, trebuie reținut faptul că cererile pot fi îndreptate împotriva unuia sau a mai multor State-Părți la Convenție și nu împotriva unui alt stat sau a unei persoane.

27 **Au ONG-urile dreptul să ia parte în cadrul procedurilor?**

Da, atât ONG-urile, cât și Statele pot introduce cereri la Curte. Totodată, acestea pot fi autorizate de către Președintele Curții să intervină în cadrul procedurilor în calitate de terți.

28 **Ce este un terț intervenient?**

Președintele Curții poate autoriza orice persoană, alta decât reclamantul, sau orice Stat –Parte la Convenție, altul decât cel împotriva căruia a fost formulată cererea, să intervină în cadrul procedurilor. Persoana sau Statul în cauză pot formula observații sau participa la audieri.

29 **Poate Curtea să desemneze experți sau să audieze martori?**

Da. În mod excepțional, Curtea poate decide să întreprindă măsuri de anchetă și să se deplaseze în anumite țări pentru a obține clarificări cu privire la faptele dintr-un anumit caz. În aceste situații, delegația Curții poate audia martori și poate desfășura o anchetă la fața locului.

Ocazional, Curtea desemnează experți, spre exemplu atunci când este necesară expertiza unui medic în cazul unui reclamant aflat în detenție.

30 **Au loc audieri publice la Curte?**

Procedura Curții se desfășoară, în principiu, în scris, dar, ocazional, au loc audieri publice în anumite cazuri.

Audierile se organizează în Palatul Drepturilor Omului din Strasbourg și au caracter public, în afara cazurilor în care

Președintele Camerei sau al Marii Camere decide altfel. Presa și publicul au dreptul să asiste, în baza prezentării la recepție a legitimației de presă sau a actului de identitate.

Toate audierile sunt filmate și transmise pe site-ul internet al Curții în aceeași zi, începând cu ora 14.30 (ora locală).

31 **Ce sunt excepțiile preliminare?**

Excepțiile preliminare sunt argumentele trimise de guvernul în cauză în sprijinul solicitării sale de ne-examinare a cererii pe fond.

32 **Ce este soluționarea pe cale amiabilă?**

Soluționarea pe cale amiabilă reprezintă un acord între părți în vederea încheierii procedurilor declanșate printr-o cerere adresată Curții. Când părțile implicate cad de acord în acest sens, rezultatul constă de obicei în plata unei sume de către Stat în favoarea reclamantului. După examinarea criteriilor de soluționare pe cale amiabilă, Curtea decide radierea cauzei de pe rol, cu excepția situațiilor în care se consideră că respectarea drepturilor omului impune continuarea examinării respectivei cereri.

Curtea încurajează întotdeauna părțile să negocieze în vederea unei reglementări amiabile. Dacă nu se ajunge la un acord în acest sens, Curtea procedează la examinarea pe fond a cererii.

33 **Poate Curtea să dispună măsuri provizorii?**

Când Curtea primește o cerere, poate dispune ca Statul să ia anumite măsuri provizorii în timp ce continuă examinarea

Unele cereri pot fi clasificate ca fiind urgente și tratate cu prioritate, în special acele cazuri în care reclamantul se confruntă cu o amenințare iminentă la adresa integrității sale fizice.

Deciziile și hotărârile Curții

37 **Care este diferența dintre o decizie și o hotărâre?**

O decizie este, de regulă, pronunțată de către un judecător unic, un Comitet sau o Cameră a Curții. Se referă doar la admisibilitatea, nu și la fondul cererii. O hotărâre este pronunțată atunci când o Cameră examinează simultan admisibilitatea și fondul unei cereri.

38 **Au Statele obligația de a respecta hotărârile Curții?**

Hotărârile care constată existența unor violări au caracter obligatoriu pentru Statele vizate; acestea se obligă la executarea lor. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei monitorizează executarea hotărârilor, în special în ceea ce privește efectuarea plății sumelor acordate de către Curte reclamantilor cu titlu de despăgubire pentru daunele suferite.

39 **Se poate face recurs împotriva hotărârilor?**

Deciziile de inadmisibilitate, precum și hotărârile pronunțate de Comitete sau de Marea Cameră sunt definitive și nu pot face obiectul nici unui recurs. Cu toate acestea, părțile au la dispoziție trei luni de la data pronunțării unei hotărâri de către o Cameră

cazului. De regulă, aceasta constă în a solicita Statului să nu întreprindă o anumită acțiune, spre exemplu să nu dispună trimiterea de persoane în țări în care acestea s-ar confrunta cu riscul de pierdere a vieții sau cu supunerea la tortură.

34 **Sunt deliberările deschise publicului?**

Nu, deliberările Curții au întotdeauna un caracter secret.

35 **Se întâmplă ca Statele să refuze să coopereze cu Curtea?**

Au existat situații în care Statele au omis sau chiar au refuzat să pună la dispoziția Curții informațiile și documentele solicitate pentru examinarea unei cereri.

În aceste cazuri, Curtea poate constata existența unei violări potrivit art. 38 din Convenție, obligând Statele să pună la dispoziție toate facilitățile necesare.

36 **Cât durează de obicei procedurile în fața Curții?**

Este imposibil de precizat durata procedurilor în fața Curții.

Curtea își propune să judece cazurile în termen de trei ani după introducerea lor, dar examinarea unor cereri poate dura mai mult, în timp ce altele pot fi soluționate mai rapid.

Durata procedurilor în fața Curții depinde de cazul în sine, de completul de judecată căreia i-a fost atribuit, de diligența cu care părțile pun la dispoziția Curții informațiile solicitate, dar și de numeroși alți factori, precum organizarea unei audieri sau retrimiterarea unui caz în fața Marii Camere.

pentru a solicita retrimiterarea cazului în fața Marii Camere în vederea re-examinării. Cererile de retrimiterare în fața Marii Camere sunt examinate de un complet de judecători care aprobă sau respinge solicitarea în cauză.

40 Cum sunt puse în aplicare hotărârile Curții?

Atunci când o hotărâre a Curții constată existența unei violări, aceasta transmite cererea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Acesta se consultă cu statul în cauză și cu departamentul responsabil de executarea hotărârilor Curții pentru a decide modul în care hotărârea trebuie executată și în care pot fi prevenite violări similare ale Convenției, cu referire în special la modificări ale legislației și la adoptarea de măsuri individuale acolo unde este necesar.

41 Care sunt consecințele în cazul în care o hotărâre a Curții constată existența unei violări?

Atunci când se constată o violare, Statul vizat trebuie să se asigure că nu vor mai exista violări similare în viitor; în caz contrar, Curtea poate pronunța noi hotărâri împotriva acestuia. În anumite situații, Statul în cauză va trebui să își modifice legislația, în sensul armonizării acesteia cu prevederile Convenției.

42 Ce este reparația echitabilă?

Atunci când Curtea constată existența unei violări și faptul că reclamantul a suferit un prejudiciu, îi acordă acestuia o reparație echitabilă constând într-o sumă de bani cu titlu de despăgubire pentru respectul prejudiciu. Comitetul de Miniștri monitorizează executarea hotărârii în

cea ce privește efectuarea plății sumelor acordate de către Curte reclamanților.

43 Ce este un caz pilot?

În ultimii ani, Curtea a dezvoltat o nouă procedură pentru a face față numărului masiv de cereri care se referă la probleme similare, așa-numitele „probleme sistemice” (ex. acelea legate de non-conformitatea dintre legislația internă și prevederile Convenției).

În acest sens, Curtea a pus în aplicare o procedură care constă în examinarea uneia sau mai multor cereri de acest tip, în timp ce examinarea altor cazuri similare este amânată. Atunci când pronunță o hotărâre într-un caz pilot, Curtea solicită guvernului în cauză să își armonizeze legislația internă cu prevederile Convenției și indică măsurile generale de adoptat în acest sens. Curtea va decide apoi asupra celorlalte cazuri similare.

44 Ce este o opinie separată?

Orice judecător care a participat la examinarea unei cauze poate formula o opinie separată care va fi anexată hotărârii respective. În general, acesta va explica motivul pentru care a votat cu majoritatea (opinie concordantă) sau, din contră, motivul pentru care nu a fost de acord cu majoritatea judecătorilor (opinie separată).

și-au îndeplinit obligațiile potrivit Articolului 34 (dreptul la cerere individuală).

48 Se ocupă Curtea de diverse aspecte legate de societate?

Curtea a fost solicitată de-a lungul timpului să se pronunțe asupra unor aspecte care nu fuseseră prevăzute la momentul semnării Convenției în anul 1950, precum: probleme legate de avort, sinucidere asistată, percheziție corporală, sclavie domestică, dreptul unei persoane de a nu fi împiedicată să își cunoască originea ca urmare a faptului că la naștere mama a preferat să nu își dezvăluie identitatea, purtarea voalului islamic în școli și universități, protejarea surselor jurnaliștilor, discriminarea împotriva minorității Roma, aspecte legate de mediul înconjurător.

Viitorul Curții

49 Ce este Protocolul nr. 14?

Protocolul nr. 14, al cărui scop este să garanteze eficiența pe termen lung a Curții prin optimizarea procedurilor de filtrare și de procesare a cererilor, reglementează în special funcționarea de noi formațiuni de judecată care să trateze cazurile cele mai simple, existența unui nou criteriu de admisibilitate (acela al unui “prejudiciu semnificativ”), precum și extinderea mandatului judecătorilor la nouă ani fără posibilitatea de a fi realeși. Protocolul a intrat în vigoare la 1 iunie 2009.

Activitatea Curții

45 Câte cazuri sunt introduse la Curte?

Curtea este victima propriului succes: mai mult de 50 000 de noi cereri sunt introduse în fiecare an. Consecințele anumitor hotărâri pronunțate de către Curte, precum și recunoașterea tot mai mare de care se bucură în rândul cetățenilor Statelor semnatare, au înregistrat un impact considerabil asupra numărului de cereri introduse la Curte în fiecare an.

46 Care sunt drepturile la care face referire majoritatea cererilor?

În aproape jumătate din numărul total al hotărârilor în care Curtea constată existența unei violări, este semnalată o violare a Articolului 6 din Convenție, referitor la dreptul la un proces echitabil și la durata procedurilor. În fapt, 58% din violările constatate de către Curte se referă fie la Articolul 6 (dreptul la un proces echitabil), fie la Articolul 1 al Protocolului nr. 1 (protecția proprietății). În aproximativ 11% din cazuri Curtea a constatat existența unor violări grave ale Articolelor 2 și 3 ale Convenției (dreptul la viață și la interzicerea torturii și a tratamentelor inumane și degradante).

47 Sunt măsurile provizorii cu adevărat eficiente?

În general, Statele respectă instrucțiunile Curții cu privire la măsurile provizorii; cu toate acestea, unele dintre ele nu acționează potrivit solicitărilor Curții. În aceste cazuri, Curtea poate considera că aceste State nu

Intrebari frecvente

50 *Care sunt planurile de reformă?*

Independent de Protocolul nr. 14, reforma ulterioară a sistemului Convenției a fost considerată necesară și de un Grup al Înțelepților compus din juriști eminenți care au înaintat un raport în acest sens Comitetului de Miniștri în noiembrie 2006. Grupul a recomandat, printre altele, crearea unui nou mecanism de filtrare a cererilor precum și elaborarea unui Statut. Acest Statut urmează să includă anumite elemente de organizare și funcționare a Curții, care ar permite o mai mare flexibilitate în cazul unor modificări necesare, decât adoptarea unui nou tratat internațional necesar actualmente pentru modificarea Convenției.

Grupul de coordonare pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei examinează în prezent diferite propuneri.

Iulie 2012

Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Relații Publice
Conseil de l'Europe
67075 Strasbourg cedex
France

www.echr.coe.int

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

www.echr.coe.int